

Hubert Kupiec

Stosowanie środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką

Pedagogika Szkoły Wyższej nr 2, 185-197

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Hubert Kupiec

Uniwersytet Szczeciński

Stosowanie środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką

Wprowadzenie

Problem uzależnień stanowi jedno z poważniejszych wyzwań współczesnej cywilizacji. Zjawisko to dotyczy nie tylko ludzi z niższych klas społecznych, lecz także osób lepiej sytuowanych i wykształconych. Za szczególnie niebezpieczną uznać należy sytuację, gdy uzależniają się młodzi ludzie, którzy z racji swojego potencjału intelektualnego (wiedzy i umiejętności) stanowią siłę rozwojową przyszłego społeczeństwa. Niebezpieczeństwo wynika bowiem z faktu degradacji społecznej, moralnej, fizycznej i duchowej, jakiej ulega z czasem każdy uzależniony człowiek. Aby temu zapobiec, konieczne jest rozpoznanie zjawiska i jego uwarunkowań w możliwie najwcześniejszej fazie rozwoju. Stąd też, w trosce o dobro studentów i pomyślny rozwój całego społeczeństwa, wskazane jest monitorowanie rozmiarów zażywania środków psychoaktywnych w celu organizowania oddziaływań profilaktycznych, ograniczających nadmierne ich stosowanie i redukujących ryzyko uzależnień.

Założenia metodologiczne i organizacja badań

Celem przeprowadzonych badań empirycznych było poznanie rozmiarów oraz uwarunkowań stosowania środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką. W niniejszym opracowaniu przedstawiona zostanie tylko część danych odnosząca się do następującej problematyki:

1. Jakie są rozmiary stosowania środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką?

2. Jakie motywy powstrzymują, a jakie popychają młodzież akademicką do stosowania środków psychoaktywnych?
3. Jaki jest związek pomiędzy postawami wobec używek a stosowaniem środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką?
4. Jaki jest związek pomiędzy świadomością ryzyka uzależnień oraz szkód zdrowotnych a stosowaniem środków psychoaktywnych przez młodzież akademicką?

Badania przeprowadzono we wrześniu 2006 roku na próbie 1588 studentów Uniwersytetu Szczecińskiego. W próbie znaleźli się studenci reprezentujący poszczególne wydziały, studium w pięcioletnim trybie studiów dziennych i zaocznych. Zastosowano metodę sondażu diagnostycznego, w ramach której wykorzystano technikę ankiety. Kwestionariusz zawierający pytania zamknięte, półotwarte i otwarte (łącznie 71 pytań) wypełnili studenci z losowo wybranych grup dziekańskich. Ankieterami byli studenci wolontariusze, w większości członkowie Samorządu Studenckiego.

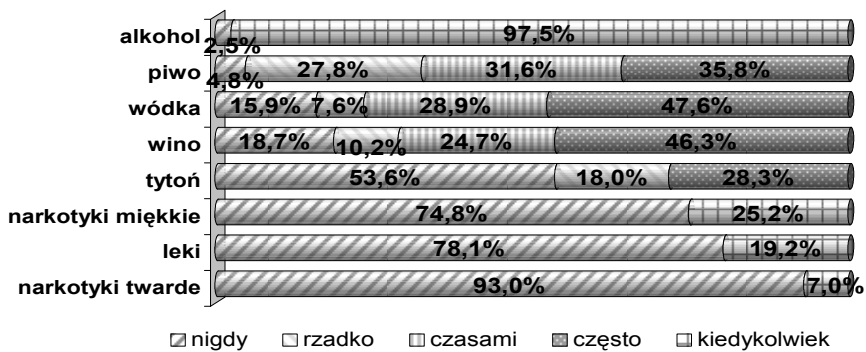
Zebrany materiał empiryczny poddany został analizie statystycznej z zastosowaniem *testu istotności różnic* χ^2 dla dwóch grup niezależnych. Miarę siły związku wyrażono za pomocą współczynnika kontyngencji C – Pearsona, natomiast p oznacza poziom istotności statystycznej, tj. prawdopodobieństwo odrzucenia hipotezy o braku różnicy badanego związku zmiennych, gdy jest ona prawdziwa, który w badaniach przyjęto $p = 0,05^1$.

Rozmiary stosowania środków psychoaktywnych przez młodzież studencką

Rozmiary stosowania środków psychoaktywnych ustalono na podstawie odpowiedzi studentów na pytanie, jak często w ciągu ostatniego kwartału poprzedzającego badanie zażywali 19 różnych substancji odurzających. Na liście tej znalazły się: piwo, wino, wódka, tytoń, marihuana, ecstazy, LSD, grzyby halucynogenne, leki nasenne, przeciwbólowe, uspokajające i ogólnego stosowania, kokaina, heroina-kompot, crack, amfeta-

¹ J. Brzeziński, *Metodologia badań psychologicznych*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996, s. 269–271.

mina, białek oraz sterydy anaboliczne. Uzyskane odpowiedzi podzielono na cztery kategorie określające częstotliwość stosowania alkoholu, tytoniu, narkotyków miękkich (niepowodujących uzależnienia fizycznego), narkotyków twardych (wywołujących uzależnienie fizyczne) oraz leków. Natężenie stosowania oszacowano na podstawie agregacji wartości poszczególnych zmiennych. Uzyskane w ten sposób wyniki zaprezentowano na wykresie 1.

Wykres 1. Rozmiary stosowania środków psychoaktywnych przez studentów

Rozkład empiryczny zmiennej przedstawiony na wykresie 1 wskazuje, że studenci najczęściej spożywają alkohol. Dotyczy to niemal całej społeczności, tylko 2,5% bowiem deklaruje całkowitą abstynencję. Najbardziej rozpowszechnionym alkoholem jest piwo, które często, to jest kilka razy w tygodniu, spożywa 36% respondentów. 28% czyni to rzadko (raz na 3 miesiące), natomiast zaledwie 5% w ogóle nie zna smaku tego trunku. Niewiele mniejsza, chociaż istotna statystycznie ($\chi^2 = 298,85$; $C = 0,295$; $p = 0,0001$), wydaje się częstotliwość konsumpcji alkoholu wysokoprocentowego. Blisko połowa badanych (48%) przyznaje się, że robi to często, a niemal jedna trzecia (29%) czasami, czyli kilka razy w miesiącu. Znacznie wyższy (16%) jest jednak w tym przypadku odsetek osób niestosujących napojów spirytusowych. Porównywalnie często studenci spożywają wino. Różnica jest co prawda mała, ale istotna statystycznie ($\chi^2 = 14,71$; $C = 0,069$; $p = 0,02$), co potwierdza nieco mniejszą popularność tego rodzaju alkoholu. Z prezentowanych zestawień wyłania się zatem obraz młodzieży akademickiej, która chętnie spożywa alkohol, głównie piwo,

ale nie stroni od mocniejszych trunków, popularniejszych od wina. Można by nawet zaryzykować przypuszczenie, że w środowisku studenckim zarysowuje się powrót do, rozpowszechnionego w społeczeństwie komunistycznym i skutecznie wypieranego w pierwszej dekadzie odrodzonej demokracji, wzorca picia mocnych, wysokoprocentowych alkoholi.

Częstemu alkoholizowaniu się towarzyszy spożywanie jednorazowo w większych dawkach, co zazwyczaj prowadzi do stanu upojenia alkoholowego. Jeżeli chodzi o piwo, to 43% studentów jednorazowo spożywa 1–1,5 litra (3 butelki), 31,6% wypija 0,5 litra (1 butelkę), natomiast 17%, a więc prawie jedna piąta, więcej niż 3 butelki. Jedna czwarta studentów wypija jednorazowo powyżej 250 g napoju spirytusowego tj. powyżej 5 kieliszków, 23% spożywa od 3 do 4 kieliszków (50–100 g), co można określić pić umiarkowanym. Natomiast blisko jedna piąta (19%) podczas jednej okazji wypija 250 g alkoholu (5 kieliszków), a tylko 12% wypija symbolicznie 1 kieliszek. Jedynie wino spożywane jest w nieco mniejszych ilościach (32% – 1 lampkę; 30% – 2–3 lampki; 11% – 4 lampki i 4% – 1 butelkę), ale jak wiadomo z wcześniejszy analiz, jest to alkohol spożywany przez studentów rzadziej w porównaniu z innymi napojami alkoholowymi. Zebrane dane wskazują zatem, że głównym celem konsumpcji alkoholu przez studentów nie jest picie dla towarzystwa, lecz w celu odurzenia. Jest to o tyle niebezpieczny wzorzec picia, że stwarza ryzyko wytworzenia się mechanizmu alkoholowej regulacji emocji, co w konsekwencji prowadzi do uzależnienia. Częściowym potwierdzeniem tego przypuszczenia jest odsetek studentów zaznaczających w odpowiedziach określoną liczbę symptomów uzależnienia alkoholowego. I tak, aż 38% podaje więcej niż 4 symptomy, 28% – 1–2 symptomy, 14% – 3 symptomy, a tylko 20% – brak jakichkolwiek. W świetle powyższych danych można przyjąć, że znacząca część alkoholizującej się młodzieży akademickiej może być zagrożona problemem alkoholowym.

Drugim pod względem częstości zażywania przez studentów środkiem psychoaktywnym jest tytoń. Do jego stosowania przyznaje się blisko połowa ankietowanych, z czego 28% robi to regularnie, a 18% od czasu do czasu.

Jednak znacznie bardziej niepokojącym zjawiskiem jest zażywanie przez jedną czwartą respondentów narkotyków miękkich. Do najczęściej stosowanych należą marihuana (23%) oraz ecstazy (5%), zażywanie po-

zostałych nie przekracza 2%. Jest to bardzo poważny problem, gdyż zarówno w opinii specjalistów, jak i w świetle literatury przedmiotu nie ma bezpiecznych narkotyków. Nawet gdy nie uzależniają fizycznie, powodują uzależnienie psychiczne, które z czasem prowadzi do eksperymentowania z silniejszymi substancjami w celu spotęgowania wrażeń lub nałogowej regulacji emocji. Wydaje się także, że nawet jednokrotne zastosowanie tego typu środków niesie ze sobą ryzyko osłabienia potencjału obronnego normy „nie zażywaj narkotyków”. Brak bowiem widocznych doraźnie skutków ubocznych oswaja człowieka z narkotykiem, a w wyniku inicjacji w jego świadomości zachodzi zmiana, która polega na oswojeniu się z narkotykiem, przez co staje się bardziej niebezpieczny.

Rzadziej niż pozostałe środki psychoaktywne studenci stosują leki (19%). Są to przeważnie tabletki przeciwbólowe (14%), leki uspokajające i nasenne (10%) oraz inne leki ogólnego stosowania (9%) zażywane bez wyraźnych wskazań medycznych lub w większych niż zalecana dawkach.

Najmniej, bo tylko 7% studentów, deklaruje chociażby jednorazowe stosowanie tzw. twardych narkotyków o silnych właściwościach uzależniających fizycznie. Studenci najczęściej wskazują na zażywanie amfetaminy (6%), wskazania pozostałych narkotyków nie przekraczają 1%. Niski, wydawać by się mogło, odsetek zażywających narkotyki twarde to zapewne efekt tego, że tylko pewna część osób przyznaje się do tego w anonimowej ankiecie; branie narkotyków, a zwłaszcza twardych, nie cieszy się bowiem z reguły ani akceptacją społeczną, ani aprobatą w środowisku studenckim. Dlatego też w ankiecie znalazły się pytania, których celem było dostarczenie pośrednich wskaźników rozmiarów konsumpcji używek przez studentów. Zapytano więc między innymi studentów o liczbę koleżanek i kolegów, o których wiedzą, że zażywają narkotyki. Prawie połowa badanych (43%) twierdzi, że zna takie osoby w swoim otoczeniu (21% – od 1 do 3 osób; 21% – więcej niż 3), i chociaż osoby te mogą się powtarzać, to uzyskane informacje wskazują na znaczącą skalę problemu. Jeszcze bardziej wymowny okazał się rozkład odpowiedzi na pytanie o obecność narkotyków na imprezach. Tylko 37% nie spotkało się z tym w ogóle, natomiast według jednej trzeciej (30%) zdarza się to rzadko, jedna czwarta (24%) uważa, że czasami, a 6% twierdzi, że często. Warto jednak zwrócić w tym miejscu uwagę, że już sama obecność narkotyków na uczelni sta-

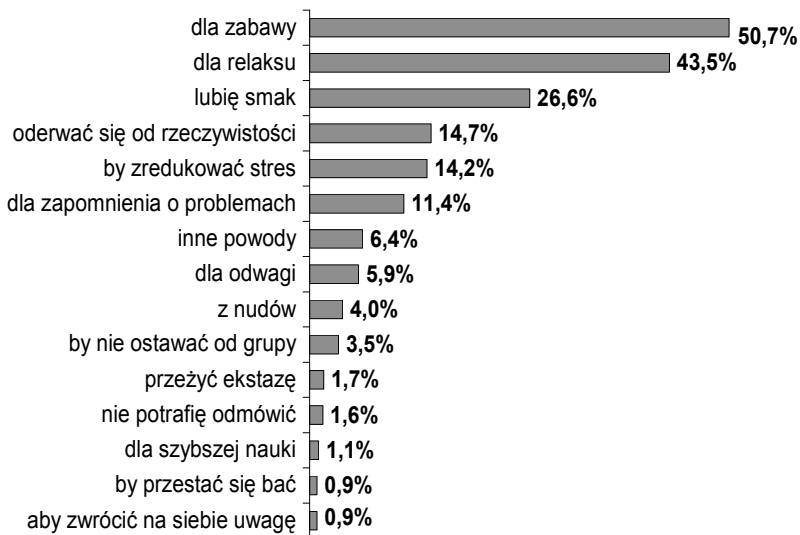
nowi problem, związany po pierwsze ze szkodliwymi następstwami dla aktualnie zażywających tego typu środki, a po drugie – z ryzykiem rozprzestrzeniania się tego zjawiska wśród studentów. Prawdopodobieństwo takiego stanu rzeczy potwierdza rozkład uzyskanych od studentów odpowiedzi na temat namawiania do spróbowania środków narkotycznych. Otóż w ciągu ostatnich 6 miesięcy poprzedzających badanie z powtarzającymi się propozycjami zażycia tego typu substancji spotkało się kilkunastokrotnie 15% badanych, a 16% – kilkunastokrotnie.

Motywy powstrzymujące i zachęcające studentów do stosowania środków psychoaktywnych

Zwracając uwagę na indywidualne czynniki powstrzymujące i zachęcające do stosowania używek, zapytano studentów o ich wewnętrzną motywację. Rozkład uzyskanych odpowiedzi przedstawiono na wykresach 2 i 3.

Wykres 2. Motywy powstrzymujące studentów przed stosowaniem używek

Wykres 3. Powody stosowania środków psychoaktywnych wymieniane przez studentów

Trzy główne czynniki powstrzymujące przed stosowaniem używek, na które wskazują studenci, to zadowolenie z życia, niezgodność takiego postępowania z wyznawanymi zasadami etyczno-moralnymi (wiarą) oraz obawa o własną reakcję po zażyciu danego środka. Za najmniej znaczące uznają natomiast konsekwencje ekonomiczne, prawne, wysokie koszty zakupu oraz brak okazji do ich zażywania.

Z kolei osoby stosujące środki psychoaktywne tłumaczyły najczęściej swoje postępowanie jako chęć zabawy, rodzaj odprężenia i relaksu, czy też przez upodobania smakowe.

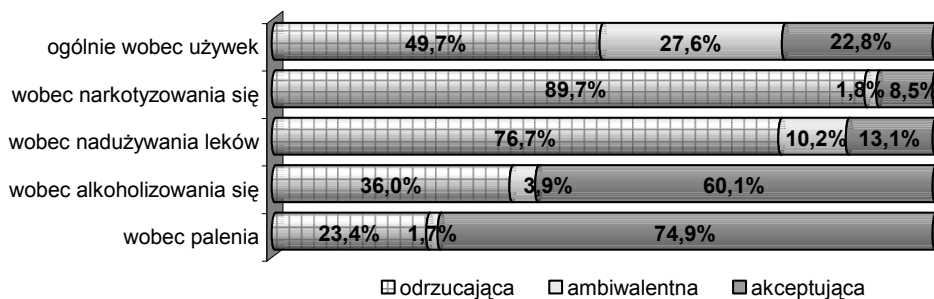
Dla znaczącego odsetka badanych (14%) zażywanie tego rodzaju środków jest jednak także sposobem na oderwanie się od rzeczywistości, sposobem na redukcję stresu oraz chwilową ucieczkę od problemów. Wypowiedzi te wskazują, że spora grupa studentów ma problemy z radzeniem sobie z negatywnymi emocjami, w regulacji których pomagają sobie, sięgając po środki psychoaktywne. Jak podaje M. Wojciechowski², powtarzalność tego mechanizmu prowadzi najczęściej do wytworzenia się przyczynowo-skutkowego łańcucha zjawisk, wynikających z nałogowego

² M. Wojciechowski, *Łańcuch zjawisk*, „Remedium” 2002, nr 3, s. 16–17.

regulowania emocji, który pogłębia społeczną, moralną i duchową degradację człowieka uzależnionego.

Postawy wobec używek, świadomość ryzyka uzależnień i szkód zdrowotnych a stosowanie środków psychoaktywnych przez studentów

W przeprowadzonych badaniach przyjęto hipotezę, że zarówno postawy wobec używek, jak i świadomość, czyli ocena ryzyka uzależnień oraz szkód zdrowotnych, które powoduje ich stosowanie, wpływa na rozmiary zażywania środków psychoaktywnych przez studentów. Zanim jednak przeprowadzona zostanie analiza powyższych zależności, warto zwrócić uwagę na rozkłady empiryczne wymienionych zmiennych niezależnych.

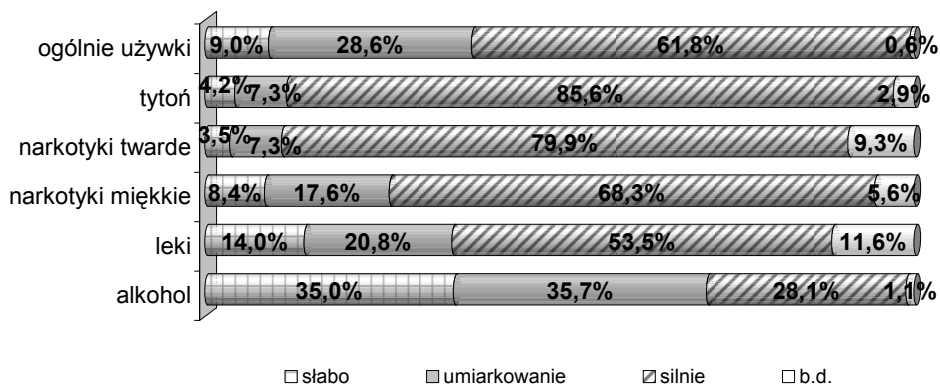

Wykres 4. Postawy studentów wobec stosowania używek

Wyniki przedstawione na wykresie 4 uwidaczniają mocne zróżnicowanie postaw studentów w zależności od rodzaju używek, co ma swoje konsekwencje w ogólnym nastawieniu do stosowania środków psychoaktywnych. Połowa badanych ma negatywny stosunek do stosowania tego rodzaju substancji, blisko jedna trzecia (28%) waha się w swojej ocenie, przyjmując postawę niezdecydowaną, natomiast ponad jedna piąta (22%) pozytywnie odnosi się do tego typu zachowań. Studenci największą aprobatę wyrażają wobec palenia papierosów (75%) oraz spożywania alkoholu (60%), zdecydowana większość odrzuca natomiast narkotyzowanie się (90%) i przyjmowanie leków (77%). Można więc przyjąć, że w środowisku studenckim istnieje prawie powszechne przyzwolenie na nikotynizowanie

i alkoholizowanie się, z brakiem tolerancji spotyka się natomiast zazwyczaj używanie narkotyków i leków bez wyraźnych wskazań medycznych.

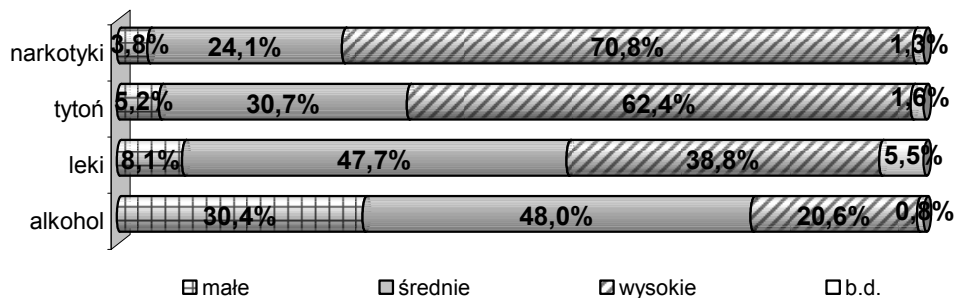
Wykres 5 prezentuje z kolei ocenę stopnia właściwości uzależniających substancji psychoaktywnych, która jest odzwierciedleniem wiedzy studentów na temat zagrożeń związanych z przyjmowaniem tego rodzaju środków.

Wykres 5. Właściwości uzależniające środków psychoaktywnych w świadomości studentów

Na podstawie zebranego materiału można powiedzieć, iż ponad połowa badanych uważa środki psychoaktywne za silnie uzależniające, nie dotyczy to jednak w jednakowym stopniu poszczególnych ich rodzajów. Za najsilniej uzależniające substancje studenci uznają tytoń (86%) oraz narkotyki twarde (80%), najmniejsze ryzyko uzależnienia postrzegają natomiast w stosowaniu alkoholu (28%) i leków (53%). Wysoki jest również odsetek studentów w świadomości, które narkotyki miękkie mają słabe (8%) i umiarkowane (18%) właściwości uzależniające. Z rozkładu odpowiedzi widać więc wyraźnie, że wiedza większości studentów na temat właściwości uzależniających substancji psychoaktywnych jest nierzetelna, uznają oni bowiem na przykład alkohol za substancję słabiej uzależniająca od leków, tytoniu czy narkotyków miękkich.

Podobny poziom ignorancji studentów w zakresie wiedzy odnośnie ryzyka szkód zdrowotnych, związanych z zażywaniem substancji psychoaktywnych, ujawnia rozkład danych przedstawiony na wykresie 6.

Wykres 6. Świadomość ryzyka utraty zdrowia związanego ze stosowaniem używek

Zgodnie z rzeczywistością za najbardziej szkodliwe dla zdrowia (zarówno psychicznego, jak i fizycznego) większość studentów uważa stosowanie narkotyków. Przy czym warto podkreślić, że dla prawie jednej czwartej badanych zażywanie ich niesie ze sobą średni stopień ryzyka utraty zdrowia. Biorąc zaś pod uwagę procentowe różnice w ocenie stopnia szkodliwości pozostałych środków, można powiedzieć, że studenci za bardziej szkodliwe dla zdrowia uważają palenie tytoniu (62%) niż picie alkoholu (21%) czy też zażywanie leków bez wskazań medycznych (39%).

W tabeli 2 zamieszczono wyniki testu istotności statystycznej χ^2 oraz siły występującej koincydencji wyrażonej wartością współczynnika C – Pearsona, których użyto do weryfikacji przyjętych hipotez badawczych, odnoszących się do zakładanych związków pomiędzy zmiennymi zależnymi i niezależnymi. W zamieszczonym zestawieniu tabelarycznym uwzględniono zależności pomiędzy postawą, świadomością ryzyka uzależnień oraz ryzyka szkód zdrowotnych wobec tej używki, której rozmiary stosowania badano.

Uzyskane wyniki z testów statystycznych pozwalają na przyjęcie postawionej hipotezy o istnieniu związku pomiędzy postawami wobec używek, świadomością, czyli oceną stopnia ryzyka uzależnień oraz szkód zdrowotnych, a stosowaniem środków psychoaktywnych przez studentów.

Tabela 2. Istotność statystyczna związków pomiędzy postawami, świadomością ryzyka uzależnień i szkód zdrowotnych a zmienną niezależną

Lp.	Rodzaj środka	Alkohol	Nikotyna	Narkotyki miękkie	Narkotyki twarde	Leki
	Czynniki psychospołeczne					
1	Postawy wobec używek	$\chi^2 = 273,05$ C = 0,383 p = 0,001 negt. = 14,7% akcpt = 51,7%	$\chi^2 = 181,83$ C = 0,326 p = 0,001 negt. = 4,5% akcpt = 36,1%	$\chi^2 = 131,04$ C = 0,280 p = 0,001 negt. = 21,0% akcpt = 64,6%	$\chi^2 = 220,59$ C = 0,355 p = 0,001 negt. = 3,9% akcpt = 38,5%	$\chi^2 = 115,82$ C = 0,265 p = 0,001 negt. = 13,7% akcpt = 44,8%
2	Świadomość właściwości uzależniających	$\chi^2 = 52,88$ C = 0,181 p = 0,001 silne = 29,8% słabe = 47,3%	$\chi^2 = 14,20$ C = 0,097 p = 0,01 silne = 16,9% słabe = 29,0%	$\chi^2 = 87,62$ C = 0,238 p = 0,001 silne = 19,8% słabe = 51,9%	$\chi^2 = 7,60$ C = 0,074 p = 0,02 silne = 6,9% słabe = 14,0%	$\chi^2 = 6,05$ C = 0,067 p = 0,05 silne = 20,9% słabe = 24,3%
3	Świadomość szkodliwości zdrowotnej	$\chi^2 = 204,52$ C = 0,339 p = 0,001 niska = 57,8% wys. = 18,7%	$\chi^2 = 49,39$ C = 0,178 p = 0,001 niska = 40,0% wys. = 23,0%	$\chi^2 = 99,09$ C = 0,247 p = 0,001 niska = 63,9% wys. = 19,3%	$\chi^2 = 109,28$ C = 0,259 p = 0,001 niska = 31,1% wys. = 3,2%	$\chi^2 = 98,27$ C = 0,252 p = 0,001 niska = 47,2% wys. = 10,2%

I tak, w odniesieniu do postaw, przeprowadzone analizy wskazują, że studenci z pozytywnym nastawieniem wobec określonego środka częściej deklarują stosowanie go niż ich koleżanki i koledzy o nastawieniu negatywnym. Różnica ta najsilniej występuje w przypadku spożywania alkoholu (postawa akceptująca – 52%; odrzucająca – 15%), następnie zażywania narkotyków twardych (akceptująca – 38%; odrzucająca – 4%), palenia tytoniu (akceptująca – 36%; odrzucająca – 4%), nieco słabiej w przypadku zażywania narkotyków miękkich (akceptująca – 65%; odrzucająca – 21%) oraz leków (akceptująca – 45%; odrzucająca – 14%).

Częste stosowanie używek związane jest z przekonaniem o ich słabym działaniu uzależniającym. Studenci ze świadomością o słabo uzależniających właściwościach narkotyków miękkich częściej je zażywają (52%) niż ci, którzy twierdzą, że są to substancje silnie uzależniające (20%). Podobnie rzecz się przedstawia z alkoholem (słabe 47%; silne 30%), a w mniejszym stopniu z nikotyną (słabe 29%; silne 17%), stosowaniem narkotyków twardych (słabe 47%; silne 30%) i leków (słabe 24%; silne 21%).

Podobne prawidłowości odnoszą się także do przekonania o niskiej szkodliwości zdrowotnej środków psychoaktywnych. Dotyczy to przede wszystkim spożycia alkoholu (niska – 57,8%, wysoka – 18,7%), w mniejszym – choć porównywalnym – stopniu zażywania narkotyków twardych (niska – 14%, wysoka – 7%), przyjmowania leków (niska – 47%, wysoka – 10%) oraz stosowania miękkich narkotyków (niska – 64%, wysoka – 19%). Najsłabsza koincydencja w tym względzie zachodzi w przypadku palenia papierosów (niska – 40%, wysoka – 23%).

Zakończenie

Wnioski, które wynikają z przeprowadzonych badań, mogą posłużyć do sformułowania kilku zaleceń, przydatnych w organizowaniu działań profilaktycznych.

Przed wszystkim, biorąc pod uwagę motywę sięgania po używki, wskazane jest prowadzenie na uczelni promocji higieny zdrowia psychicznego, a w ramach tego – zorganizowanie warsztatów radzenia sobie z emocjami. Pozytywne skutki odniosłoby uruchomienie studenckiego telefonu zaufania oraz punktu konsultacyjnego z dyżurującym psychologiem.

Warto również położyć duży nacisk na kształtowanie u młodzieży akademickiej postaw odrzucających stosowanie środków psychoaktywnych. Powinno to być jednak działanie przemyślane i długofalowe, dostosowane do wieku i w miarę możliwości opierające się bardziej na aktywizacji niż na metodach podających. Oddziaływania te powinny zmierzać do budowania pozytywnego obrazu własnej osoby, poczucia sensu i satysfakcji życiowej, co wiąże się ze stwarzaniem na uczelni warunków do wszechstronnego rozwoju (fizycznego, psychicznego i duchowego).

Poza tym należy wzmocnić oddziaływania edukacyjno-informacyjne ukierunkowane na podniesienie poziomu wiedzy studentów, zarówno na temat właściwości uzależniających substancji psychoaktywnych, jak i szkodliwych dla zdrowia następstw związanych z ich stosowaniem.

**THE USE OF PSYCHOACTIVE SUBSTANCES
BY THE UNIVERSITY STUDENTS**

This article includes results of empirical research about social and psychological factors connected with extend of using alcohol, drugs and cigarettes by students. This research was conducted in 2006 on a representative sample of 1575 people in all faculties at the Szczecin University. The self report method was used in this research.

The survey carried out shows that the most risky behavior undertaken is using alcohol, fewer smoke cigarettes and the least use drugs except using marijuana. High percentage of students (36%) becomes addicted to alcohol and regularly use drugs (6%). Students often take painkillers and tranquilizer tablets too (12%).

The extend of using stimulants by students depends on such factors like knowledge about risk, the individual skills to cope with stress, the strength of social bond, sense of life, ability to organize free time activities.

Translated by Hubert Kupiec